

VZDĚLÁVACÍ PROGRAM JEDEN SVĚT NA ŠKOLÁCH

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ

Ženy, které se nevzdaly

Rozhovor se zakladatelem Příběhů bezpráví
Karlem Strachotou o letošním tématu

Jaké hlavní téma jste zvolili pro letošní ročník vzdělávacího projektu Příběhy bezpráví?

Pro aktuální ročník jsme jako hlavní téma zvolili ženský odpor proti totalitě. Jeho symbolem je Milada Horáková, od jejíž justiční vraždy uplynulo letos v červnu 75 let. Během celého roku zejména nejmladší generaci připomínáme osudy ženských hrdinek, které vzdorovaly komunismu.

Co konkrétně se žáci a studenti dozvědí během Měsíce Příběhů bezpráví?

Dozvědí se, jak státní moc trestala ženy za věrnost demokracii a mravním zásadám – mučením, mnohaletým vězněním, otřesnými životními podmínkami v lágrech a věznicích, otrockou prací, primitivním ponižováním a drakonickými tresty za sebemenší prohřešky. V důsledku nelidského zacházení docházelo i k potratům těhotných vězenkyň, objevovaly se případy sexuálního násilí. Mnohé perzekvované ženy měly děti, ale pro vyšetřovatele, soudce či dozorce to nebyl důvod ke shovívavosti, často naopak k bezcitnému vydírání.

Zasahovala perzekuce i rodinné příslušnice vězňů?

Ano, represe těžce dopadaly i na ženy, které samy nebyly vězněny, avšak odsouzení a uvěznění byli jejich manželé, otcové či jiní příbuzní. Tyto ženy musely čelit existenční nejistotě, násilným vystěhováním z domova, ztrátě zaměstnání a společenské izolaci. Žily pod trvalým dohledem a nesly stigma „nepřátel režimu“.

Jakým způsobem se ženy stavěly proti komunismu?

Jejich vzdor měl mnoho podob: některé aktivně vystoupily proti totalitnímu systému, jiné pomáhaly politickým vězňům, jejich rodinám a dalším

lidem, které komunisté pronásledovali. Další uchovávaly nezávislou kulturu a umění nebo „jen“ odmítly přejít mlčením vsudypřítomné lži. Vzepřely se systému navzdory značnému osobnímu riziku i ohrožení svých blízkých.

Dá se říct, že tyto příběhy nejsou příliš známé? Pokud ano, proč?

Politických vězenkyň bylo oproti vězněným mužům méně, což může být jedním z důvodů, proč jsou osudy žen vystavených násilí ze strany komunistického aparátu méně známé. Svou roli zřejmě hraje i přetrvávající mýtus o ženské slabosti, odvozený od menší fyzické síly. Při bližším seznámení s těmito příběhy ale na slabost nenarážíme. Naopak nás oslovuje jejich síla, odhodlání, nezdolnost. Ženský postoj vystihuje vzpomínka politické vězenkyň Dagmar Šimkové, zatčené za pomoc dvěma vojenským zběhům. Byla odsouzena k 15 letům vězení ve vykonstruovaném procesu v padesátých letech. Napsala následující: „Žena je celým svým ústrojím docela jiná než muž, nejen fyzicky, ale především svou vnitřní podstatou. Má nějak silněji vyvinutý instinkt přežít. Ať je kdekoliv, začne si budovat své vlastní prostředí, ví, jak na to, snáší na nové hnízdo, věčně načepýřená a připravená rvát se s malými a velkými protivenstvími.“

Mohl byste nám představit výstavu NepřemoŽENY?

V pasáži Lucerna jsme připravili vizuálně atraktivní instalaci. V jedné ze dvou prosklených vitrín se pomalu otáčejí elegantní plesové šaty – připomínka společenského života později uvězněných žen. Detaily však už naznačují bezpráví, které je čeká. Ve druhé vitrině se točí vězeňský mundúr,

který představuje další osud těch samých žen. Drobné předměty uvnitř vitríny odkazují na jejich předchozí život a zároveň zdůrazňují, že si i v těch nejtěžších podmínkách zachovaly svou ženskost a hrdost. Točivý pohyb symbolizuje osudovou proměnu, ale i to, že život se nezastavil ani v temných časech nesvobody. Z instalace vznikla také plakátová výstava do škol.

Jsou součástí instalace i konkrétní příběhy?

Ano. V blízkých kójiích se mohou lidé seznámit s příběhy konkrétních žen. Zvenčí uvidí jejich fotografie z doby před uvězněním. Po vstupu do stísněného prostoru se před nimi otevře realita v propagandistických člancích. Atmosféru dokreslují autentické zvukové záznamy vzpomínek těchto žen. Jedna kóje je věnována současnosti. Přibližuje osud ukrajinské novinářky, která byla umučena v ruské věznici. Viktoria Roščynová zde symbolicky zastupuje všechny ukrajinské ženy, které i dnes hájí svobodu a základní lidská práva. Bojují za Ukrajinu, nezřídka se zbraní v ruce, a brání tak i nás před agresivním putinovským Ruskem. Mnohé přinesly nejvyšší oběť, ale z pohledu dějin zůstávají nepřemoženy, stejně jako statečné ženy komunistického Československa. ●

Karel Strachota, ředitel projektu

Příběhy bezpráví v číslech

Údaje jsou aktuální k říjnu 2025.

21

ROČNÍKŮ PŘÍBĚHŮ BEZPRÁVÍ

Nabízíme dokumentární filmy, debaty s pamětníky a historiky, knihy a metodické příručky, výstavy a semináře pro učitele, studentské týmové projekty.

48

LAUREÁTŮ CENY PŘÍBĚHŮ BEZPRÁVÍ

Studentská porota uděluje Cenu Příběhů bezpráví osobnostem, které projevily odvahu během vlády komunistického režimu.

117

DOKUMENTÁRNÍCH A HRANÝCH FILMŮ

K výuce moderních československých dějin mají uživatelé na portálu JSNS.CZ k dispozici přes sto krátkých i celovečerních filmů.

274

STUDENTSKÝCH TÝMŮ

Mladí lidé v rámci projektu Z místa, kde žijeme vyhledávají už 14 let pamětníky a pamětnice komunistické perzekuce a zaznamenávají jejich příběhy.

PŘES

4000

ŠKOL ZAPOJENÝCH DO JSNS.CZ

Všichni uživatelé registrovaní na portálu JSNS.CZ mají bezplatný přístup k audiovizuálním lekcím. Vedle filmů je tvoří aktivity do hodin a doprovodné materiály, které vznikají ve spolupráci s vyučujícími a historiky.

11 330

PROJEKCI V RÁMCI MĚSÍCE PŘÍBĚHŮ BEZPRÁVÍ

Stovky základních a středních škol organizují každoročně v listopadu projekce tematicky vybraných filmů a debaty s pamětníky, filmaři a historiky.

530 000

ŽÁKŮ A STUDENTŮ

Přes půl milionu mladých lidí se díky našim projektům osobně setkala s filmaři, historiky a pamětníky komunistického bezpráví.

FILMY PRO VEŘEJNOST

Do Měsíce Příběhů bezpráví se může zapojit i veřejnost. Připomeňte si listopad 1989 ve vašem městě a uspořádejte promítání filmů o událostech roku 1989 – ať už ve městě pro veřejnost, v kavárně pro sousedy, ve vaší knihovně či ve volnočasové instituci. Stačí, když během listopadu promítnete alespoň jeden z našich filmů k roku 1989 a pozvete na něj své přátele, členy nebo sousedy.

1989: Z DOPISŮ PSANÝCH PŘES ŽELEZNOU OPONU
KAREL STRACHOTA, 2019, 44 MIN.

Petru Kořínkovi je 21 let, pochází z Pardubic, poslouchá undergroundové kapely, čte samizdatové knihy, ve škole má problémy kvůli svým dlouhým vlasům. V únoru 1989 se rozhodne z vlasti utéct na Západ, protože nic nenasvědčuje tomu, že by se v komunistickém Československu dočkal svobody. „Nedovedu si představit, že bych v tom policejním státě, kde o mém životě rozhoduje pořád někdo jiný, žil dál,“ píše rodičům v dopise, který hází do schránky chvíli před tím, než nasedá do vlaku mířícího do Paříže.

1989: Z DENÍKU IVANY A.
KAREL STRACHOTA, 2014, 42 MIN.

Předlohou filmu se stal autentický deník osmnáctileté Ivany A., která osobitým pohledem středoškolačky reflektuje poslední rok existence komunistického Československa. Maturitní ples kontrastuje s událostmi Palachova týdne; radostné zážitky posledních školních prázdnin s nástupem do nevábného zaměstnání a vyhlídkami na budoucí šedivý život. Přichází sametová revoluce... Snímek obohacený animacemi je syntézou skutečných deníkových záznamů, sekvencí ze zpravodajských a publicistických pořadů, ukázek z dobového tisku, soukromých dokumentů a fotografií.

1989: CHCEME DÝCHAT
KAREL STRACHOTA, 2023, 50 MIN.

Převážně v Teplicích se odehrává příběh Pavla a Renaty. Chtějí žít svobodně, v souladu se svými ideály. Do jejich životů však soustavně zasahuje represivní komunistický režim, pro který představují „závadovou mládež“. Snímek je založený na archivních záběrech a dobových materiálech dokumentujících tehdejší každodennost života v katastrofálně znečištěném životním prostředí. Je mozaikou autentických situací a událostí, hlavní protagonisté mají reálné předobrazy.

Měsíc Příběhů bezpráví oslovil už stovky tisíc žáků a studentů

Probouzíme zájem o moderní československé dějiny skrze opravdové lidské příběhy

Setkání s pamětníkem Petrem Kubičkem na Střední průmyslové škole v Jihlavě. FOTO: VOJTĚCH ŠOULA

Od roku 2005 pořádáme každý podzim Měsíc Příběhů bezpráví. Tato jedinečná vzdělávací a kulturní akce bývá tradičně zahájena slavnostním předáním Cen Příběhů bezpráví. Během listopadu pak probíhají na základních a středních školách po celé České republice projekce filmů o moderních československých dějinách. Za dvacet let existence projektu uspořádaly české školy tisíce projekcí, kterých se zúčastnilo přes půl milionu žáků a studentů.

A filmy to nekončí. Klíčové jsou také následné debaty s pamětníky, s historiky či filmaři. Ani nejmodernější technologie 21. století nedokážou zprostředkovat dějinné události tak účinně jako vyprávění člověka, který je prožil na vlastní kůži. Za roky existence projektu Příběhy bezpráví se v pofilmových besedách na českých školách vystřídaly stovky pamětníků a pamětnic. Často jde o lidi, o jejichž osudu věděli do té doby jen jejich nejbližší. Debat se ale během let účastnily také známé osobnosti, mezi nimi například dokumentaristka Helena Třeštíková, režisér Jan Hřebejk, hokejista Augustin Bubník nebo politik Jan Ruml.

Každý ročník je věnován jinému tématu. V minulosti to byla například osmičková výročí československých dějin a jejich význam, nucená emigrace nebo média a totalita a s nimi

související manipulace s informacemi. U příležitosti 55. výročí okupace Československa jsme do nabídky zařadili i snímky reflektující události roku 1968, kdy tehdejší invaze vojsk Varšavské smlouvy definitivně ukončila pražské jaro a lidé po další desetiletí mohli jen doufat, že se dočkají změny a budou se moci opět znovu svobodně nadechnout. Loňské téma bylo 35. výročí od sametové revoluce, kdy jsme představili trojici našich filmů k tomuto tématu a uvedli výukovou hru Velvet 89, která vypráví sametovou revoluci očima obyčejných lidí.

Letošní ročník se věnuje ženskému vzdoru vůči komunistickému režimu, jehož symbolem je Milada Horáková, od jejíž justiční vraždy letos uplynulo 75 let. Příběhy žen, jejichž osudy si připomínáme, ukazují různé podoby odporu proti totalitě. Tyto ženy snášely mučení, dlouholeté věznění i otřesné podmínky v lágrech, přesto vzdorovaly i přes osobní riziko a ohrožení svých blízkých. Jejich osudy boří mýtus o ženské slabosti a odhalují sílu, odhodlání a nezdolnost. Životy tří statečných žen přibližují tematické filmy Ta krásná holka z vily nad řekou, Věčný úsměv Dany Němcové a Případ Dr. Horáková.

„Je nutné o totalitní době přemýšlet, a hlavně na ni nezapomenout. Aby se nedávna historie někam nezasunula. Hlavně dnes, kdy totalitní

tendence opět vystrkují růžky,“ je přesvědčen spisovatel Ivan Binar, který se svou zkušeností s komunistickým vězením a nucenou emigrací seznámil studenty gymnázia v Boskovicích na Blanensku. Na besedu do kroměřížské Základní školy Oskol zase přijal pozvání bývalý politický vězeň Jaroslav Řihák. Ve vykonstruovaném procesu byl odsouzen za velezradu a vyzvědačství k deseti letům vězení, které si odpykával v nelidských podmínkách pracovních táborů na těžbu radioaktivního uhlí. „Považoval jsem za důležité o tom aspoň někomu říct,“ uvedl pan Řihák, „chtěl jsem, aby se mladí lidé poučili.“

„Po vyprávění pana Řiháka následovala celá řada zasvěcených, podnětných a zajímavých dotazů žáků. Jejich zájem a živý ohlas na danou tematiku svědčí o tom, že projekt plně naplňuje své poslání a význam. Žáci jsou v obraze a mají o jedno z nejsložitějších období našich moderních dějin zájem,“ zhodnotil besedu na ZŠ Oskol učitel dějepisu Luděk Růžička. A právě toto probuzení zájmu o moderní dějiny naší země je jedním z hlavních poslání Příběhů bezpráví.

Pokud vás Měsíc Příběhů bezpráví zaujal, řekněte o něm i na vaší škole. Na letošní nabídku se můžete podívat na jsns.cz/mpb. Registrovat se lze i v průběhu listopadu na jsns.cz/jak-se-zapojit. ☘

Cena Příběhů bezpráví

Ocenění pro ty, kteří se postavili komunistickému režimu

Člen studentské poroty předává Cenu Příběhů bezpráví 2024 panu Leo Žídkovi. FOTO: LUKÁŠ BÍBA

Každým rokem oceňujeme osobnosti, které se aktivně postavily komunistickému režimu, zastávaly odvážné postoje a zaslouží si za to naši úctu a uznání. Záleží nám na tom, aby studenti a studentky měli možnost setkat se s pamětníci a pamětníky, kteří zažili komunistické bezpráví. Konfrontace s jednotlivými osobními příběhy je cestou, jak porozumět historickým událostem z velmi intimní, lidské perspektivy.

Nominace na cenu může předložit kdokoli. Laureáty následně vybírá studentská porota. Letos jsme se v souvislosti s výročí poprav Milady Horákové rozhodli udělit ocenění pouze

ženám, a upozornit tak na osudy těch, které se navzdory vydírání, nátlaku či hrozcímu trestu nebály jednat.

Slavnostní udílení cen probíhá vždy na začátku listopadu během ceremoniálu, který zahajuje nový ročník Měsíce Příběhů bezpráví. Často zde dochází k neopakovatelným setkáním mladých lidí a laureátů, jimž se v pokročilém věku dostává nečekaného uznání.

V řadě zemí světa stále vládou autoritářské režimy, proto jsme začali od roku 2019 udílet také zvláštní uznání zahraničním osobnostem, které

ve svých zemích usilují o totéž, za co bojovali lidé u nás: o svobodnější, spravedlivější a důstojnější podmínky pro sebe i pro ostatní. Vyjadřujeme jim tímto způsobem naše uznání a podporu, aby neztráceli naději.

Více informací a odkaz na jednoduchý nominální formulář najdete na jsns.cz/nominujte. Vyplnění online formuláře zabere jen pár minut, ale má neocenitelný význam pro ty, kteří v komunistickém Československu statečně bojovali i za naši svobodu. Již nyní je možné nominovat pamětníky na Cenu Příběhů bezpráví 2026. ●

POD POKLIČKOU

Jak vybíráme laureáty Ceny Příběhů bezpráví

Záleží nám na tom, aby studenti měli možnost setkat se s pamětníky, kteří zažili komunistické bezpráví. Konfrontace s jednotlivými osobními příběhy je cestou, jak porozumět historickým událostem z velmi intimní, lidské perspektivy. I tomu pomáhá proces výběru laureátů Ceny Příběhů bezpráví.

Laureáty vybírá studentská porota – tři středoškolské studenti či studentky, kteří mají zájem o nedávnou historii naší země a v minulosti se zapojili do některého z projektů Jednoho světa na školách. Hlavním kritériem výběru je aktivní vzdor proti komunistickému režimu, stejně jako zastávání odvážných postojů.

Na Cenu Příběhů bezpráví jsme se ptali jedné z porotkyň – Hedviky Starobové, osmnáctileté studentky Gymnázia Elišky Krásnohorské v Praze.

Jaká byla vaše cesta do studentské poroty Ceny Příběhů bezpráví?

Minulý rok jsem byla v organizačním týmu filmového festivalu Jeden svět na školách, který je na našem gymnáziu dlouholetou tradicí. Právě díky účasti na tomto projektu mi byla Člověkem v tísní nabídnuta příležitost zasedat v porotě Ceny Příběhů bezpráví.

Co pro vás účast v porotě znamená?

Znamená pro mě neuvěřitelnou příležitost seznámit se s životními příběhy statečných lidí, kteří během minulého režimu bojovali za svobodu. Účast v porotě mi dala možnost se trochu víc zamyslet nad tím, za co všechno v současnosti můžeme být vděční, co musíme chránit a za co je třeba bojovat. Účast v porotě mi také poskytla příležitost seznámit se s mladými lidmi, kteří se aktivně zajímají o svět kolem sebe.

Podle jakých kritérií se rozhodujete, kdo cenu dostane?

Rozhodovat bylo velice těžké, protože vybrat ten „lepší“ životní příběh, který se odehrál v těžké době, kterou jste sami neprožili, není možné a ani to nebylo naším cílem. Snažili jsme se vybrat ty laureátky, které s námi osobně nejvíce rezonovaly, a nijak neporovnávat jejich životy. A myslím, že mluvím za celou porotu, když řeknu, že bychom nejraději ocenili úplně všechny nominované, protože každá z nich prokázala neuvěřitelnou statečnost a odvahu tvářet v tvář krutému režimu.

Ovlivnila účast v porotě váš pohled na dobu komunistického režimu?

Dozvěděla jste se něco nového? Myslím, že je pro mě nyní o něco uchopitelnější to, jak tvrdě a neúprosně komunistický režim zasahoval do životů lidí, kteří projevíli nesouhlas. Nyní žijeme v době, kdy je tato představa pro většinu lidí téměř nereálná, což je na jednu stranu dobře, ale na druhou stranu je důležité se v této oblasti vzdělávat a snažit se, aby taková doba opět nenastala. ●

Milena Blatná
* 1934

Milena Blatná se narodila roku 1934 v Uhelné Příbrami na Vysočíně. Její rodiče za války pomáhali partyzánům a i ona brzy poznala, co znamená postavit se nesvobodě. Po maturitě nastoupila do úctárny jáchymovských dolů, kde postupně začala pomáhat tamním vězňům při kontaktu s rodinami a tajně pronášela jejich dopisy. Za jednoho z vězňů se později provdala. Přestože riskovala vlastní svobodu, odolala tlaku na spolupráci s StB. Ani v období normalizace neustoupila ze svých zásad. V osmdesátých letech aktivně podporovala disidentské aktivity, ačkoliv žila v obtížných podmínkách a pod dohledem bezpečnostních složek. Dobu normalizace pak prožila spolu s manželem bez jakýchkoli nadějí na kariérní postup. Totalitní režim vnímala jako dobu naprostého bezpráví, přesto zůstala pevná ve svém přesvědčení. Dodnes působí jako předsedkyně Konfederace politických vězňů.

Věra Roubalová Kostlánová
* 1947

Věra Roubalová Kostlánová pochází z rodiny poznamenané nacistickou i komunistickou perzekucí. Rodiče ze židovských rodin přežili válku v Anglii. Byli předváleční komunisté. Její otec v padesátých letech skončil ve vězení jako „vnitřní nepřítel“. Věra se už během studií s manželem Pavlem zapojila do studentského hnutí, protestovali proti okupaci v roce 1968. V únoru 1977 podepsali Chartu 77 a Pavel se stal v roce 1979 členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Manželé vázali samizdatovou literaturu a čelili stálému tlaku StB i výzvám k emigraci, navzdory tomu pomohli ukrýt Drahomíru Šinoglovou, pronásledovanou za šíření samizdatu. V listopadu 1989 se Věra zapojila do práce Občanského fóra. Po pádu režimu působila jako psychoterapeutka a supervizorka, věnovala se transgeneračnímu přenosu traumatu holocaustu a pomáhala zejména uprchlíkům, čemuž se věnuje dodnes.

Ivanka Lefeuvre
* 1949

Ivanka Lefeuvre patří k výrazným osobnostem českého disentu. Už jako studentka psychologie se postavila komunistickému režimu. Ve dvaceti letech byla zatčena za účast na letákové akci a několik měsíců strávila ve vazbě. Po propuštění jí komunisté znemožnili dokončit studium v Brně. Stala se jednou z prvních signatářek Charty 77, podílela se na práci Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a na publikaci i šíření samizdatu. Spolu s manželem Martinem Hyblerem a malými dětmi čelila tvrdé perzekuci, domovním prohlídkám a výslechům. Stínem jejího života zůstává nevyjasněná smrt bratra. V roce 1982 byli s manželem donuceni v rámci akce StB „Asanace“ k emigraci do Francie, kde Ivanka vystudovala klinickou psychologii a věnovala se ochraně ohrožených dětí. Ani v exilu nepřerušila kontakt s českým disentem, spolupracovala s Pavlem a Ivanou Tigrídovými, Amnesty International či Mezinárodní federací lig pro lidská práva.

TIP

Odebírejte
bulletin Příběhů
bezpráví – nejen
do hodin dějepisu

Bulletin na téma moderní československé dějiny připravujeme pro inspiraci vyučujících pravidelně dvakrát za měsíc a posíláme ho e-mailem. Najdete v něm tyto rubriky:

TEMATICKÝ SERIÁL

Materiály, dokumenty a filmy k vybranému tématu na jednom místě.

HISTORICKÉ VÝROČÍ

Inspirace, jak připomenout jednu událost z 20. století.

ZAJÍMAVOSTI A INFORMACE

Aktuální novinky a přehled aktivit, do kterých se můžete zapojit.

jsns.cz/bulletin-pb

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ

JSNS.CZ

 Člověk
v tísni

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Státní
fond
audiovizu

LEPŠÍ ŠKOLA
PRO VŠECHNY

PALE
FIRE
GALLERY

..accace

Projekt byl realizován za finanční podpory Úřadu vlády České republiky. Výstupy projektu nereprezentují názor Úřadu vlády České republiky a Úřad vlády České republiky neodpovídá za použití informací, jež jsou obsahem těchto výstupů.

Prosíme, podpořte finančně
naše aktivity. Příspěvek můžete
na účet:

261340628/0300

Děkujeme.

pribehybezpravi.cz

Co ještě jsou
Příběhy bezpráví?

AKCE A PROJEKTY

FOTO: LUKÁŠ BIBA

Den Příběhů bezpráví

Milada Horáková – jedna z mnoha obětí komunistického režimu – byla popravena 27. června 1950. Toto datum si každoročně připomínáme jako Den památky obětí komunistického režimu, který doprovází akce Den Příběhů bezpráví. Více informací na jsns.cz/denpb

FOTO: LUKÁŠ BIBA

Kino Příběhů bezpráví

Na výročí sametové revoluce pořádají Příběhy bezpráví každoročně veřejné promítání filmů o československých dějinách. Kino Příběhů bezpráví se obvykle koná v Praze na Jungmannově náměstí. Přijďte se za námi 17. listopadu podívat také! Více informací na [facebookovém profilu Příběhů bezpráví](https://facebook.com/pribehybezpravi).

FOTO: MARKÉTA ŠEDIVÁ

Z místa, kde žijeme

Každoročně vyzýváme studenty, aby ve svém okolí hledali pamětníky, jejichž život poznamenalo komunistické bezpráví, a zaznamenali jejich příběhy. Zároveň se zaměřujeme na osudy lidí, kteří i dnes bojují za dodržování lidských práv v zemích postsovětského regionu. Více informací na jsns.cz/zmkz

MATERIÁLY

AUDIOVIZUÁLNÍ LEKCE

Filmy a videa, doprovodné aktivity, metodické a informační materiály do výuky, které se věnují klíčovým obdobím našich dějin – První republiky, druhé světové válce a holocaustu, únoru 1948 a 50. letům, 60. letům a pražskému jaru, období normalizace, sametové revoluci či komunistické propagandě. Součástí nabídky je i osmidílná vzdělávací série videí, která vznikla ve spolupráci s youtuberem Jiřím Burýškem. Ta nabízí historický pohled na klíčové události a organizace, které formovaly 20. století a měly zásadní dopad na světovou politiku i životy milionů lidí. Sleduje vznik a vývoj mezinárodních organizací jako OSN a NATO, proměnu Sovětského svazu po smrti Stalina a nakonec i pád železné opony, který otevřel cestu ke svobodě ve východní Evropě. Jirka divákům vysvětlí, jak vypadal svět během studené války a představí přehled historických milníků, které významně ovlivnily dění v tehdejší Československu.

Více informací na jsns.cz/lekce

ONLINE HRA: VELVET 89

Výuková videohra Velvet 89 odhaluje příběhy obyčejných lidí, kteří přispěli k pádu komunistického režimu. V několika herních kapitolách se hráči vydávají na cestu bouřící se zemí a seznamují se s klíčovými okamžiky sametové revoluce. Stávají se přímými účastníky ekologických protestů v Teplicích, prožívají chvíle před zásahem na Národní třídě, demonstraci v Českých Budějovicích a na Letenské pláni či generální stávkou v Ostravě. Nejen na zaplněných náměstích hledají a naslouchají těm, kteří se rozhodli ozvat a vyjít do ulic. Letos byla hra rozšířena o jednu kapitolu z Brna a bonusové předměty. Hra vznikla ve spolupráci s oceňovaným herním studiem Charles Games a je zdarma ke stažení na platformách App Store, Google Play a Steam.

Více informací na jsns.cz/velvet89

MODERNÍ DĚJINY PRO 1. STUPEŇ ZŠ

Pro vyučující 1. stupně přinášíme novou metodickou oporu, která srozumitelně a poutavě představuje klíčové události 20. století. Sada aktivit a projektových dnů navázaných na vybrané snímky z naší videotéky zpracovává šest zásadních výročí československých moderních dějin.

Více informací na jsns.cz/dejiny-prvni-stupen